

Arrest

nr. 34 792 van 25 november 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 2 juli 2008 waarin wordt gesteld dat *“De aanvraag om machtiging tot verblijf (...) in toepassing van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen(...), teneinde de toestemming te verkrijgen om de studies verder te zetten in een private onderwijsinstelling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikels 58 en 59 van voormelde wet is ontvankelijk, doch ongegrond”* en van het bevel om het grondgebied te verlaten, beide ter kennis gegeven op 18 september 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. OP DE BEECK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 7 september 2004 met een studentervisum toe in België en werd in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Deze verblijfskaart werd verlengd tot 31 oktober 2007.

1.2. Op 5 december 2007 vroeg verzoekster volgens haar verzoekschrift (p. 2) *“bij toepassing van art. 9 bis van de wet van 15 december 1980 de machtiging aan om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven voor de duur van haar verdere studies.”*

1.3. Op 2 juli 2008 besliste de gemachtigde van de minister om de in punt 1.2. vermelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond te verklaren. Verzoekster werd hiervan op 18 september 2008 in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Betrokkene legt voor het academiejaar 2007-2008 een inschrijvingsattest voor van de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen. Deze onderwijsinstelling voldoet niet aan de voorwaarden van art. 58 en 59 van de wet omdat zij niet erkend, georganiseerd of gesubsidieerd wordt door de overheid.

Betrokkene bewijst niet dat deze opleiding de voortzetting is van haar voorafgaande studies of verband houdt met haar beroepsactiviteit. Betrokkene behaalde in haar land van herkomst in 1988 een Bachelor's degree of Science aan de Liaoning University en werkt van 1988 tot 2004 in China als computer ingenieur. In 2004 kwam ze naar België om aan de KUL advanced studies Master of Science in Statistics te studeren, waarvan ze in 2006 het einddiploma behaalde. Voor het academiejaar 2006-2007 schreef ze zich in aan de Transnationale Universiteit Limburg in de richting Master in Biostatistics maar ze slaagde niet voor de eindexamens.

Zij motiveert haar keuze voor de FVG teneinde haar kennis van de Engelse taal te verbeteren en vanuit haar persoonlijke ontwikkeling (beter begrip van de wereld en het leven).

Bijgevolg wordt de aanvraag tot machtiging om aan de FVG te studeren (...)”

1.4. Tegelijk met de in punt 1.3. vermelde beslissing trof de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster werd hiervan eveneens op 18 september 2008 in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“REDEN VAN DE BESLISSING:

Artikel 61, § 2, 1°: betrokkene verlengt haar verblijf na afloop van haar studies en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument.

Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2007-2008 een inschrijvingsattest voorlegt aan de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen; dat deze onderwijsinstelling niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 58 en 59 van de wet omdat deze niet georganiseerd, noch erkend, noch gesubsidieerd wordt door de overheid;

Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2007-2008 een inschrijvingsattest voorlegt aan de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen; dat deze onderwijsinstelling niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 58 en 59 van de wet omdat deze niet georganiseerd, noch erkend, noch gesubsidieerd wordt door de overheid;

Overwegende dat betrokkene voor deze studies een machtiging dient te bekomen op basis van art. 9bis, waarbij in hoofdzaak rekening wordt gehouden met het belang van de voorgenomen studie gezine haar voorgaande studies (in het land van herkomst en België en haar beroepsactiviteit: dat deze machtiging geweigerd is bij beslissing van 13/03/2008;

Overwegende dat het inschrijvingsattest aan voormelde privé-instelling bijgevolg niet in aanmerking komt voor een verdere verlenging van haar verblijf als student en het BIVR van betrokkene verstreken is sinds 31/10/2007;

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om de grondgebieden van (...)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan *“van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de kennelijke beoordelingsfout en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.”*

2.2. In een eerste middelonderdeel voert verzoekster het volgende aan:

“Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken haar weigeringsbeslissing en het bevel om het grondgebied te verlaten motiveert door te stellen dat het attest van de onderwijsinstelling niet voldoet, omdat de onderwijsinstelling niet voldoet aan de voorwaarden van art. 58 en 59 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen omdat zij niet erkend, georganiseerd of gesubsidieerd wordt door de overheid; Terwijl de onderwijsinstelling Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen wel degelijk erkend is door de overheid bij Besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 2007 en dat krachtens de Omzendbrief van 1 oktober 2005 de onderwijsinstellingen die niet erkend, georganiseerd of gesubsidieerd worden door de overheid eveneens een dergelijk attest kunnen afleveren.

Verzoekster voegt aan huidig verzoekschrift als stuk het besluit tot registratie van de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen als geregistreerde instelling voor het hoger onderwijs toe (stuk 2). Sedert 23 februari 2006 is er een samenwerking met de VUB (zie stuk 6 en briefhoofd stuk 3). Verzoekster voegt eveneens een brief toe van de rector van de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen, de heer (C.V.). Daaruit blijkt dat de onderwijsinstelling door het Kabinet van de Minister van Sociale Zaken erkend werd als onderwijsinstelling van het derde niveau en dit vanaf 1 oktober 1993 (stuk 7). De Omzendbrief van 15 september 1998, zoals gewijzigd door de Omzendbrief van 1 september 2005 betreffende het verblijf van vreemdelingen die in België wensen te komen studeren (B.S. 6 oktober 2005) stelt daarenboven uitdrukkelijk dat de onderwijsinstellingen die niet erkend, georganiseerd of gesubsidieerd worden door de overheid eveneens een dergelijk attest kunnen afleveren.

De motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken is aldus niet correct. De beslissing is bijgevolg niet afdoende gemotiveerd, zoals opgelegd door art. 3 van de wet van 29 juli 1991. Bovendien dient de overheid zich te houden aan de richtlijnen die zij zelf uitvaardigt. Verzoekster kon daarop vertrouwen. Het middel is bijgevolg gegrond.”

2.3. In een tweede middelonderdeel formuleert verzoekster volgende grief:

“Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken de aanvraag ongegrond verklaart omdat verzoekster niet bewijst dat deze opleiding de voortzetting is van haar voorgaande studies of verband houdt met haar beroepsactiviteit;

Terwijl de opleiding van verzoekster wel degelijk de voortzetting is van haar voorgaande studies en verband houdt met haar beroepsactiviteit.

Verzoekster heeft een achtergrond in wiskunde en statistische methodologie. Dit zijn ook abstracte wetenschappen, net als religie. De statistische methodologie kan ook toegepast worden in de studie van de religie. Verzoekster wil graag in de academische wereld werken. Zij houdt van onderzoek. Haar vader is ook professor. De instelling waar zij nu studeert, beschouwt haar als een van hun beste studenten (stukken 3 en 5). Zij wil er graag een doctoraat behalen. De opleiding kadert dus wel degelijk in de voorbereiding van de beroepsactiviteit.

De motivering van de beslissing is aldus niet afdoende. De Dienst Vreemdelingenzaken maakt eveneens een kennelijke beoordelingsfout. Het middel is bijgevolg gegrond.”

2.4. In een derde middelonderdeel stelt verzoekster het volgende:

“Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken de aanvraag ongegrond verklaart omdat verzoekster niet bewijst dat deze opleiding de voortzetting is van haar voorgaande studies of verband houdt met haar beroepsactiviteit;

Terwijl noch de artikelen 58 en 59 van de wet van 15 December 1980, noch de Omzendbrief van 15 september 1998, zoals gewijzigd door Omzendbrief van 1 oktober 2005 vereisen dat de opleiding de voortzetting is van haar voorgaande studies of verband houden met haar beroepsactiviteit en de Dienst Vreemdelingenzaken zelf aan de betrokken onderwijsinstelling meldt dat de inschrijving en een bewijs van deelname aan de examens volstaan voor een verlenging van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van de student.

Er wordt door de wet en door de Omzendbrief enkel geëist dat een attest door de onderwijsinstelling afgegeven wordt. Wanneer een attest wordt afgeleverd, moet de machtiging krachtens art. 58 van de wet van 15 december 1980 toegekend worden. Er wordt niet vereist dat de opleiding de voortzetting is van de voorgaande studies of verband houdt met de beroepsactiviteit.

In een mail aan de rector van de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen dd. 25 september 2008 bevestigt de Dienst Vreemdelingenzaken dat de enige voorwaarde voor de verlenging van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van de student, het bewijs is dat de student deelgenomen heeft aan de examens en zich opnieuw heeft ingeschreven (stuk 8).

Verzoekster heeft zich opnieuw ingeschreven voor het academiejaar 2008-2009 en slaagde voor de examens in haar eerste jaar, zijnde het academiejaar 2007-2008 (stukken 3 en 9).

De motivering van de beslissing is aldus niet afdoende. De Dienst Vreemdelingenzaken maakt eveneens een kennelijke beoordelingsfout. Bovendien dient de overheid zich te houden aan de richtlijnen die zij zelf uitvaardigt. Verzoekster kon daarop vertrouwen. Het middel is bijgevolg gegrond.”

2.5. Verwerende partij stelt in haar nota dat de FVG een private instelling is en verwijst hiervoor naar de website www.hogeronderwijsregister.be waarin de door de overheid erkende instellingen van hoger onderwijs zijn opgenomen. Verwerende partij vervolgt dat het feit dat de FVG samenwerkt met de VUB of een onderwijsinstelling betreft van het derde niveau die erkend is door de Dienst voor administratieve controle doch niet ressorteert onder de bevoegdheid van de Vlaamse gemeenschap geen afbreuk doet aan wat voorafgaat. Volgens de verwerende partij blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeksters situatie grondig onderzocht werd en dat rekening gehouden werd met alle elementen ter zake, waarna terecht beslist werd dat verzoeksters vooropgestelde opleiding geen voortzetting is van haar voorgaande studies noch verband houdt met haar beroepsactiviteit.

2.6. De Raad acht het middel niet ontvankelijk voor zover verzoekster de schending aanvoert van de *“algemene beginselen van behoorlijk bestuur”*, aangezien zij nalaat te preciseren welke beginselen van behoorlijk bestuur zij geschonden acht en de manier waarop deze beginselen werden geschonden.

2.7. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110 071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

2.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster van 2004 tot 31 oktober 2007 als studente in België verbleef. Tijdens de academiejaren 2004-2005 en 2005-2006 rondde ze aan de KULeuven studies af als Master of Science in Statistics. In het academiejaar 2006-2007 volgde ze vruchteloos een jaar Master in Biostatistics aan de Universiteit Hasselt, waarna haar verblijfsrecht een einde nam.

2.9. Op 5 december 2007 vroeg verzoekster volgens haar verzoekschrift (p. 2) bij de stad Leuven *“bij toepassing van art. 9 bis van de wet van 15 december 1980 de machtiging aan om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven voor de duur van haar verdere studies.”* Blijkens het administratief dossier voegde verzoekster bij deze aanvraag een bewijs toe van inschrijving aan de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen (FVG), evenals de resultaten van het academiejaar 2006-2007, een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32), loonfiches van de garant, een *“Personal Statment”* (sic) en een medisch attest.

2.10. Waar verzoekster met betrekking tot haar inschrijvingsbewijs stelt dat de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen wel degelijk een erkende instelling is, dient te worden opgemerkt dat verzoekster niet aantoont dat de "registratie" van de instelling waarnaar zij verwijst, het raamakkoord inzake samenwerking dat met de VUB zou zijn afgesloten en de verwijzing naar een beslissing van het kabinet van de minister van Sociale Zaken gelijkstaat met een formele erkenning als hogeronderwijsinstelling via een decreet of een besluit van de Vlaamse regering, geregeld in het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen (BS 14 augustus 2003) zoals het gold op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing, wat de uitreiking van erkende diploma's veronderstelt. De Raad merkt in dit verband nog op dat dezelfde raadsman van verzoekster in een ander schorsings- en annulatieberoep tegen dezelfde bestreden beslissing (rolnr. 36 964, arrest nr. 34 791 van 25 november 2009) uitdrukkelijk stelt dat de FVG een private onderwijsinstelling is.

2.11. De instelling dient dus als een private onderwijsinstelling te worden beschouwd, die, zoals verzoekster in fine van haar eerste middelonderdeel terecht aangeeft, eveneens attesten kan afleveren, doch waarvoor specifieke voorwaarden gelden zoals omschreven in deel VII van de door verzoekster aangehaalde omzendbrief van 15 september 1998 betreffende het verblijf van vreemdelingen die in België wensen te komen studeren (Omsendbrief Studenten). Verzoekster toont derhalve niet aan dat de motivering van de bestreden beslissing niet correct of afdoende is. Verzoekster verduidelijkt niet aan welke "richtlijnen" de overheid zich niet zou hebben gehouden.

Het eerste onderdeel van het middel is niet gegrond.

2.12. Met haar blote bewering dat haar opleiding wel degelijk een voortzetting zou zijn van haar voorgaande studies en haar aposteriori motivering daaromtrent, toont verzoekster niet aan dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is of dat de Dienst Vreemdelingenzaken een kennelijke beoordelingsfout gemaakt heeft. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekster niet aantoont dat de stukken die zij ter ondersteuning van haar betoog toevoegt aan het verzoekschrift aan het oordeel van de gemachtigde van de minister werden voorgelegd op het ogenblik dat deze een beslissing nam. Deze gegevens kunnen de motieven van de beslissing onmogelijk hebben beïnvloed of aanleiding geven tot een beoordelingsfout.

Het tweede onderdeel van het middel is niet gegrond.

2.13. Hierboven werd reeds gesteld dat verzoekster niet aantoont dat de FVG een erkende onderwijsinstelling is. Bij de beoordeling van een aanvraag om machtiging tot verblijf in het bijzondere geval dat de student is ingeschreven aan een private onderwijsinstelling, bepaalt de Omzendbrief Studenten, waar verzoekster zelf naar verwijst in haar verzoekschrift, dat het bewijs wordt geëist dat de opleiding de voortzetting is van voorgaande studies of verband houdt met de beroepsactiviteit. Een attest van inschrijving aan de private onderwijsinstelling volstaat derhalve niet. Voor wat betreft stuk 8 waarnaar verzoekster verwijst in haar verzoekschrift, wijst de Raad erop dat in het desbetreffende mailbericht uitdrukkelijk gesteld wordt dat de FVG onder het regime van de private onderwijsinstellingen valt. Bovendien wordt niet aangetoond dat dit mailbericht uitstaans heeft met onderhavig dossier en betreft het het zogenaamd "*academisch advies*" dat hier niet aan de orde is. De mededeling dat verzoekster slaagde in het eerste jaar en zich opnieuw ingeschreven heeft voor het academiejaar 2008-2009 toont niet aan de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is of dat de Dienst Vreemdelingenzaken een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt bij het treffen van de bestreden beslissing.

Het derde onderdeel van het middel is niet gegrond.

2.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat de beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Er werd geen schending van de motiveringsplicht of een kennelijke beoordelingsfout aangetoond.

Het enig middel is deels onontvankelijk en deels ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftienvintig november tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA